

ΤΙ ΘΑ ΦΑΜΕ !

Ἐπὶ τέλους, τί θὰ γίνη περὶ τοῦ κρέατος; Ηροχόης ἐν τῷ κρεοπωλείῳ παριστάμενοι πρὸ κολοσσαίων τεμαχίων βοείου κρέατος καὶ μιᾶς πτέρυγος πλήρους ἔσφαγμένων ἀμύνων, ἐρωτῶμεν ἐν ἀληθινῇ ἀπελπισίᾳ τὸν κρεωπάλην:

— Τί νὰ πάρωμεν; Εὔλογὸς ἢ Τύφον;

Πολλαὶ ποιναὶ περιγράφονται εἰς τὰς θρησκευτικὰς μυθολογίας, ἐδῶ ὁ λίθος τοῦ Ταντάλου, ἐκεῖ οἱ λέβητες τῆς Κολάσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ ποινὴ εἰς ἣν κατεδικάσθησεν ὅλοι οἱ ἀθηναῖοι στόμαχοι δὲν εἶναι μικροτέρα τῶν ἐν τῷ Ἀδῃ τῷ ἑλληνικῷ καὶ τῇ Κολάσει τῇ χριστιανικῇ.

Νὰ ἔχῃς χρήματα διὰ ἄγοράσης καὶ νὰ μὴ δύνασαι ν' ἄγοράσης.

Νὰ ἔχῃς ἐνώπιόν σου κρέατα καὶ νὰ φοβήσαι νὰ τὰ πλησιάσῃς.

Νὰ είσαι δηλαδὴ πτωχὸς μὲ τὰ χρήματά σου καὶ νὰ λιμώττῃς μὲ τὰ κρέατά σου!

Τί Οὐγολίνος καὶ ξουγολίνος! Ό Δάκτυς θὰ μᾶς ἔβαζε βεβαίως εἰς τὴν Κόλασιν του, ἀν ἡτο βέβαιος ὅτι θὰ εὑρίσκετο μεταφραστής του ὁ Ἀντωνιάδης!

Νομίζει κάνεις ὅτι ἀπό τινος τὰς Ἀθήνας κατοικουσίν, ὅχι ἀνθρώπου, ὅχι θηρία, ὅχι ὄντος, ἀλλὰ μαλάκια. Ἔρχεται ὁ κοιλιακός, πίπτουν κάμποσαι κοιλίαι, ἀπειλούνται ὅλαι αἱ ἄλλαι, ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ τύφος εἴναι ἔργον τῶν χειρῶν μας καὶ ὄμως αἱ χεῖρες αὐταὶ δὲν κινοῦνται διὰ νὰ παραμερίσωσιν ὀλίγον τὸν τύφον, τούνατίον τοὺς θελήσαντας νὰ τὸν ἀπομακρύνωσιν ἀφ' ἡμῶν τοὺς εἴπαμεν νὰ μὴ μᾶς ταράττουν τοὺς κύκλους καὶ τὰ τρίγωνά μας, ὡς νὰ ἡτο ὁ μὲν τύφος ἥλιος καὶ ἡμεῖς Διογένεις. Μετ' ὀλίγους μῆνας θὰ ἔλθῃ ὁ τύφος ἐν πομπῇ καὶ πανηγύρει, ἵσως θὰ γίνη καὶ λιτανεία, ὅπως γίνεται διὰ τὸν Ἅγιον Διονύσιον ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Λομβάρδου καὶ τὸν Ἅγιον Σπυρίδωνα ἐν τῇ κατωχώρᾳ τοῦ Τσουτσουνάτου. Ήδη προπορεύονται ὁ Δήμαρχος, ὁ Φιλήμων, καὶ ὁ Λεβίδης, καίοντες ἀντὶ θυμιάματος ἀποχωρήματα ἐντὸς οὐροδοχείων, θὰ συνοδεύωσιν ἵσως οἱ ὑπὸ μάλιος θηγάκοντες ἵπποι τοῦ κ. Βαστινοῦ, θὰ παρακλουθῇ ὁ πατὴρ τῆς πόλεως Παπαχιλάσπουλος δακρύων οὐρά ἐκ συγκινήσεως, ὁ ἀστυνόμος καὶ ὁ Νομάρχης πρατούντες εἰς χεῖρας πατερά, σύμβολον ἀποπότων, καὶ ἐπὶ τέλους τὰ μέλη τοῦ Ἰατροσυνεδρίου ἔσοντας τὴν κεφαλήν των καὶ σεζητούντας ἐν εἴναι ὃ ἴσις νιὸς τοῦ τύφου, ἀν ἐκπορεύεται ὁ τύφος ἐκ τοῦ ιοῦ ἢ ὁ ιός ἐκ τοῦ τύφου. "Οπισθεν δὲ ὅλης αὐτῆς τῆς πομπῆς, ὁ Κοιλιακὸς μὲ ἀνακιδεστάτην φυσιογνωμίαν, τύπων πορνικῶν τὴν κοιλίαν του, θὰ λέγῃ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους: Δεῦτε οἱ ὑπὲρμοῦ τετυφωμένοι καὶ θὰ πίπτωσι διὰ νὰ τὸν προσκυνῶσι τόσοις καὶ τόσαι, θὰ πίπτωσι διὰ νὰ μὴ σηκόνωνται ποτε. Νὰ είσθε δὲ βέβαιοι ὅτι καὶ ὁ κ. Σούτσος θὰ σωθῇ καὶ πάλιν ἐκ τῆς ἐπιδημίας, διὰ νὰ μὴ στερηθῶσεν τὴν ζωὴν τὸν εὐρύταν του καὶ ὁ κ. Δούκας, διὰ νὰ μὴ χάσωμεν τὴν ἐρυθρὰν ἐπιδερμίδα του καὶ ὁ Παπαχιλάσπουλος, χάριν τῶν Μολάων καὶ ὁ Λεβίδης, διὰ τὸ μέλη λον τὸ ὄποιον τὸν περιμένει καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ κύριοι σφραγεῖς τῆς δημοσίου ὑγείας.

Περὶ δὲ τῆς ἐπιζωτικῆς τι θὰ γίνη; Τὰ σφαζόμενα κρέατα εἶναι ὑγιὴν δὲν εἶναι; "Εχομεν δίκαιον οἱ καταναλωταὶ δισταζοντες νὰ τ' ἄγοράσωμεν ἀλλ' ἔχουν

δίκαιον καὶ οἱ κρεοπώλαι οἵτινες ἀπειλοῦνται νὰ βλέπωσι τὰ κρέατά των ἀκατανάλωτα. Ἐδῶ ἡνε ὑγιὴν τὰ ὑπὸ τοῦ κτηνιάτρου ἐπιθεωρούμενα, τότε πρέπει νὰ κηρυχθῇ τοῦτο μεγαλοφώνως ὑπὸ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου. Ἐδῶ δὲν εἶναι, νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ πώλησις. Γνωρίζομεν κρεοπώλας οἵτινες κατευήνυσαν τὰ ὑπὸ συναδέλφων των πωλούμενα ζώα. Πρέπει λοιπὸν καὶ αὐτοὶ, οἱ πωλοῦντες ὑγιὴν, νὰ ὑποφέρωσι μὲ ἐκείνους τοὺς πωλοῦντας νοσηρά;

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.

Λουδίνον.

Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ. (*)

Είναι ἡδη 3η Μ. M. κ' αἱ πολυθόρυσοι ὄδοι τοῦ Αστεως παριστανται πρὸ ἐμοῦ δίκην μακρῶν καὶ στενῶν ἐρήμων, ἀντὶ ἀρμου καλυπτομένων μὲ ἀσφαλτον. Τὸ βῆμα μου, ὅπερ συνήθως ἐκεῖ μοὶ ἀπασχολεῖ ἐν ὅλοκληρον τέταρτον ὥρας ἔνεκκα τῆς συμπυκνώσεως, ἡδη χωρεῖ ἀνέτως, ὡς πρόσφατος ἐπαναστάτης, παράγει δὲ πρωτότυπον, ἀλλόκοτον κρότον ἐπὶ τοῦ ἀσφαλτώδους ἐδάφους, εἰς τὰς μικρὰς ἐπιτάσεις τοῦ ὅποιου ἀντηγεῖ ἐν παραδίξιῳ μονοτονίᾳ. Ποία αἰφνηδία μεταβολὴ, δροιαζούσα μὲ ἀμπωτινή, μετὰ τὴν πρὸ μιδίας μόλις ὥρας παλίρροιαν τοῦ ἐμπορικοῦ πλήθους, ἐν τῷ ὅποιῳ παρὰ μικρὸν ἐπνιγμόνη ἐκ συμπτώσεως! Ἐνόμισα πρὸς στιγμὴν ὅτι εὐρισκόμην εἰς τινα τῶν νεκροπόλεων ἔκεινων, ἀς παρενθέτει ὁ Οὐγκὼ ἐν ταῖς περιγραφαῖς τῶν ὄνειρων τῶν ἀθλίων ἡρώων του. Τοιοῦτον τὸ θέαμα τοῦ "Αστεως κατὰ τὸ δεῖλι τῆς παραμονῆς τῶν Χριστούγεννων. Τὸ βῆμα μου ἔξακολουθεῖ δεσπόζον τῆς γενικῆς σιγῆς, ὅτε αἰφνης μὲ φέρει ἐνώπιον ἐνὸς κουρείου. Ἐντὸς ὁ κουρεύς. Φαντάσθητε κουρέα "Αγγλον, φαντάσθητε τὸν ἥρωα τῆς Σεβύλλης, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὄμιχλης τῆς Ἀλειβίνος. Δὲν ἡδύνηθην νὰ διαφύγω τὸν πειρασμόν, καὶ ἔστην ἀφηρημένος, σπουδάζων τὰ ἐντὸς τοῦ ιεροῦ ἀσύλου πάσης παραμονῆς ἑορτῆς. Ο κουρεύς δὲν φλυχεῖ, πρὸς τρομεράν μου ἔκπληξιν. Κατέχει καὶ διαχειρίζεται τὸ ξυράφιον οὐχὶ μετὰ τῆς ταχυδακτυλουργικῆς ζωηρότητος τοῦ Σπαγγοπόλου, ἀλλὰ μετὰ βραδύτητος, νωχελείας, περισκέψεως, ἡπτις μόνον εἰς τὸν Φειδίαν ὥθιοντα τὴν σμίλην, ἢ εἰς τὸν Ραφαήλ, ιθύοντα τὴν γραφίδη, ἡδύνατο νὰ συγχωρηθῇ. Υπὸ τὴν μεγαλοπρεπὴ τροχιάν τοῦ καλλωπιστικοῦ ἐργαλείου, ἀγωνιζόμενος, ἢ μελλον σφαδάζει ἐν τέκνον τῆς Ἀλειβίνος. Βλέπει τὰ λεπτὰ τῆς ὥρας παρερχόμενα, στρέφει κατὰ πάσαν στιγμὴν τὸ βλέμμα τοῦ πρὸς τὸ ωρολόγιον, καὶ φρίτει ὑπὸ τὴν ἀπαισίαν ἰδέαν τοῦ ὅπει δυνατὸν νὰ βραδύνῃ κατὰ ἐν λεπτὸν εἰς τὴν συνέντευξιν του. Κινεῖται ἀποτόμως ἐντεῦθεν κάκειθεν, ἐν ὧ ὁ καλλιτέχνης τῶν φυσιγνωμιῶν, αἰωρεῖ τὰς κινήσεις τοῦ ἐργαλείου του, ἀφίνει νὰ παρέλθῃ ὁ σπασμὸς τοῦ πελάτου, χωρὶς καὶ τὸ ἐλάχιστον νέφος ἀνυπομονησίας νὰ σκιάσῃ τὴν λείαν μορφήν του, καὶ μετὰ παρατεταμένον φιλοσοφικὸν βλέμμα ἐπισκοποῦν τὰ τρωτὰ μέρη τοῦ πεδίου τῆς μάχης του, ἔξακολουθεῖ τὰς κατὰ τῶν τριχιδίων ἐπιθέσεις του. Ο καθημένος ἀδημογεῖ, ἀγωνιζόμενος, ἀλλὰ δὲν ἀφίνει οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην βλασφημίαν, οὐδὲ τὴν μικροτέραν ἐξάτμισιν τῆς ἐσωτερικῆς λαβῆς του. Μόνον ρίπτει ὑστατὸν βλέμμα

(*) Συνέχεια τὸς 240.

μα ἐπὶ τοῦ ὀρολογίου, βιθίζεται εἰς λογιστικὴν μελέτην, ἀναπηδᾷ ὡς μαϊνόμενος, ῥίπτει ἐν σελίνιον ἐπὶ τοῦ μαρμαρίνου τραπεζίδιου, καὶ πάριστῶν διὰ τοῦ ἡμι-ξυρισμένου προσώπου του τὸ σχῆμα τῶν Βρεταννικῶν νήσων, ἔξορυξ ὡς βέλος ἐκ τῆς θύρας τοῦ κουρείου (Factum.)

* *

Εὐρίσκομαι πρὸ τοῦ πολυσκέλου Δημορχικοῦ μεγάρου. Ἀρπάζω τὴν σιδηρὰν κλίμακαν τρέχοντος λεωφορείου, καὶ ἵδον ἐγὼ ἐπὶ τῆς ρώμαντικῆς imperiale, λαμβάνων θέσιν ὑπασπιστοῦ παρὰ τὸν κλασικῶτα τὸν ἄγγλον ἀμαξηλάστην. 'Ο ἀμαξηλάστης ἐπὶ τοῦ λεωφορείου του εἶναι βασιλεὺς ἐν τῷ θρόνῳ του. 'Ολοι τῷ προσμειδιῶσιν, ὅλοι ἔρχόμενοι ἢ φεύγοντες τὸν προσαγορεύουσιν. Αἱ παραστάταις, κατάλληλοι διὰ τὴν εὐθεῖαν θέσαν, εἰναι τὸν ἀντικείμενα τῆς γενικῆς φιλοδοξίας. 'Αλλ' αἱ δύο ἔκειναι θέσεις δὲν πρέπει νὰ παράγωσιν ἀντίζηλους ἐν τῷ κράτει τοῦ παραδόξου βασιλέως καὶ διὰ τοῦτο εἰναι ταπεινότεροι τοῦ ἐδωλίου τούτου. Οὕτως φαντάσθητε τὴν στρογγύλην, παχεῖαν, ἐρυθρὰν μορφὴν του, ἐφ' ἣς ἐπικάθηται πάντοτε κολοσσιαῖος πίλος, συνήθως ὑλης προβληματικῆς, ἐνίστε βύρσινος, φαντάσθητε λέγω τὴν μορφὴν ταῦτην συνοδευομένην πλαγιόθεν ἐκ δύο ἑτέρων Βρεταννικῶν φυσιογνωμιῶν, πολλάκις εἰς ἔκκατομμαριούχους ἀνηκούστων, καὶ ἀν τολμάτε μὴ ἐκπλήττεσθε διὰ τὴν ἀντίθεσιν. Καὶ ἐννοεῖ τὴν θέσιν του ὁ ἀξιοπρεπῆς ἀμαξηλάστης καὶ τηρεῖ τὴν σοβαρότητά του, καὶ παρατηρῶν μετ' ἀκράτου φιλοστοργίας τοὺς ὑπηκόους τοῦ κινητοῦ κράτους του, ἐκφράζει μεταξὺ δύο κροταλισμῶν τοῦ μαστιγίου του, καὶ ἑτέρων τεσσάρων τῶν χειλέων του, τὴν πολιτικήν του ἰδέαν ἢ τὴν κρίσιν του ἐπὶ τῶν τελευταίων ἔξωτερικῶν εἰδήσεων. 'Ἐὰν ὁ κλητήρος τὸν σταματήσῃ ἐπὶ στιγμὴν, ὅπως διευκολύνθῃ ἡ συγκοινωνία, λαμβάνει καιρὸν νὰ πληρώσῃ τὴν περίφημον πίτα του, νὰ τὴν μεταβάλῃ εἰς ἀληθῆ κάμινον δι' ἑνὸς πυρείου, νὰ ἔκσφενδονίσῃ δύο ἢ τρία νέφη καπνοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἀνέσει του νὰ βοιδοσκοπήσῃ τὸ ἐπάγγελμα τῶν προσωρινῶν ὑπασπιστῶν του. Καὶ ἀφ' οὐ κατορθώσῃ τοῦτο, ὅπερ συνήθως γίνεται, συζητεῖ μετὰ τοῦ κερδοσκόπου περὶ τοῦ Χρηματιστηρίου, μετὰ τοῦ ἐμπόρου περὶ τῆς ἀγορᾶς, μετὰ τοῦ μηχανικοῦ, περὶ τῶν διαφόρων συστημάτων τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός, μετὰ τοῦ Στρατιῶτου, περὶ τῆς τελευταίας στολῆς τοῦ ῥωσικοῦ στρατοῦ, καὶ μετὰ τοῦ ιερέως περὶ τῆς τελευταίας ἐκδόσεως τῆς Ἀγίας Βίβλου. 'Αλλ' ὅλα ταῦτα τὰ τμῆματα τῆς ουζητήσεως καταργοῦνται ὅταν ἡ παραστάση δύο τοῦ ἡμέραν, εἰς ἔκαστην ἀνακάλυψιν ὠραίας γυναικός, ἀναφωνῶν θριαμβικῶς — «Well ! Very nice indeed !»

* *

Πλὴν τὴν ἡμέραν ἔκεινην, οὔτε ἐγκυλοπατιδικὸς ῥήτωρ, οὔτε κριτής τῶν καλλονῶν ἦτον ὁ ἀμαξηλάστης τοῦ Λεωφορείου μου. Τὸ θέμα ἦτον ὡρισμένον ἀπὸ τῆς πρωΐας. 'Ηδυνάμην νὰ στοιχηματίσω ὅτι ἡμην ὁ μυριοστὸς ἀκροστῆς τῆς περὶ τῶν Χριστουγέννων παραδοσέως του. Καὶ ἀματηρός μου συνελήφθην θηριώδως. Διέπραξα τὴν ἀνοησίαν του νὰ εἴπω ὅτι ἡμην ἔνεος, καὶ πρῶτον ἥδη εὐρισκόμενος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἔκεινην

ἐν Λονδίνῳ, καὶ οὕτω ἡ γλώσσα τοῦ χονδροειδοῦς Φαέθοντος ἡκονίσθη φρικωδῶς, ἐκ τῆς ἀφελοῦς ἔξομολογήσεώς μου, ἀρχίζουσα νὰ μοι ἀνατέμνῃ καὶ τὰς ἐλαχίστας λεπτομερείας τῆς πανδήμου ἐορτᾶς. Τὸ ἥμισυ τῆς διδασκαλίας ἀπερρόφησεν ἡ περιγραφὴ τῆς πουτίγκας. Είτα ἔξεταθη εἰς τὸ ποντίκι, εἰς τὴν ἐκκλησίαν, εἰς τὸν ἴνδιάνον, εἰς τὴν ἀργίαν καὶ κατάλυσιν παντὸς οἰνοπνευματος, (ἐνταῦθα ἡ γλώσσα τοῦ διδασκαλού ἐκροτάλισεν ἡχηρῶς ἐπὶ τοῦ οὐρανίσκου) εἴτα κατήλθεν εἰς μικροτέρας λεπτομερείας, εἰς τὰ δῦρα, εἰς τὰ ἔνθη, εἰς τὸ πῦρ, ὅπερ πρέπει νὰ ἔναι λίαν ζωηρὸν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, εἰς τὰ ἴδιαίτερα φύλλα τῶν ἐφημερίδων, καὶ τὴν πολλαπλὴν δόσιν τοῦ τείου, καὶ τέλος ἐπελήφθη τοῦ θέματος τῆς ἀτμοσφαίρας, καὶ μοι ἀριθμεῖ ἐπὶ τῶν τυλωδῶν δακτύλων του τὰ μέρη εἰς ἡ παρετήρηση πάγων, καὶ μοι περιγράψει τὴν ἔκτασίν του καὶ μοι παριστά τὴν πυκνότητά του, ἢν κατεμέτοπησε τὴν πρωίν, λειποτακτήσας πρὸς στιγμὴν ἐκ τοῦ ἐδωλίου του πρὸς μεγίστην ταραχὴν τῶν ἐπιβατῶν τῆς ἀμάξης του. Εύτυχως, ὅταν ἤρχισε τὸ περί πάγου κεφαλιούν, εἰχομεν φθάσει εἰς τὸ Regent Street, εἰς τὴν πολυτελεστέραν καὶ λομψοτέραν ὅδον ὅλου τοῦ Λονδίνου, καὶ ἡ προσοχὴ μου παρεσπάτη θυμηδῶς ἐπὶ τῶν ἐμψύχων καὶ ἀψύχων ἀντικειμένων ἀτινα, δίκην μυρμηκιῶν, ἐπλήρουν τὴν γοντευτικὴν ἔκεινην δόσον. 'Η αἰγλὴ τοῦ χρυσοῦ, οἱ σπινθήρες τῶν ἀδαμάντων, αἱ φλόγες τῆς ἀγγελικῆς καλλονῆς, ὅλα ταῦτα μοι προύξενον ἔκτακτον θεμόδος. Εἰς τι κατάστημα ξανθή τις κεφαλὴ ἐπεκολλήστη περιέργως ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν νέλων θαυμάζουσα τὰ χρυσά κοσμήματα. Δὲν εἰςένω πῶς μοι ἐφένη ὅτι ἡ λαμπηδῶν τῶν πολυτελῶν ἔκεινων ἀντικειμένων ἐσθέσθη πρὸ τῆς στιλπνότητος τῆς λαμπρᾶς κόρυτης, ἡτις ἐστόλιζε τὴν κεφαλὴν ἔκεινην. Καὶ παρ' ὅλιγον νὰ κρημισθῶ ἐκ τοῦ παγεροῦ καθ' ὅλους τοὺς λόγους ὑψους μου, πρὸς τὸ φλογερὸν ἔκεινο βάθος.

Ηρχίστε νὰ ἐπιρίπτεται ὁ σκοτεινὸς μανδύας τῆς νυκτὸς, καὶ τὰ ἀπειροπληθῆ φῶτα τῶν ὅδῶν, καὶ τῶν καταστημάτων, συνεμίγνυντο μετὰ τῆς μαγευτικῆς αἰγλῆς τοῦ κατὰ διαστήματα ἀπαντωμένου ἡλεκτρικοῦ φωτός, καὶ εἴτα διέσπειρον παντοῦ τὰς ἀκτινάς των, αἰτινες συγκρουόμεναι πρὸς τὰς λάμψεις τῶν ἐπιτεθιμένων πολυτελῶν ἀντικειμένων, ὑπέστρεφον κυματηδόν, ἐπανήρχοντο δριμητικώτερον, ἐπιλακούον πρὸς ἀλλήλας, συνεσφίγγοντο, ἐταλαντεύοντο, περιδινούντο, ἀφίνον ἀφρούς φωτός, καὶ παρίστων τὸ ἀνέκροστον θέαμα μεγάλης μάχης φλογῶν καὶ ἀκτινών. 'Ημην ἔξαλλος, καὶ ἡ μονότονος διδαχὴ τοῦ ἀμαξηλάστου ἐχάνετο εἰς τὰ κύματα τῶν ἥχων, ἀτινα ἀφίνον πανταχόθεν, πανταχοῦ, παντοιοτόπως, τὰ βοιδοῦντα εὐθύμως πλήθη ἀφίχθημεν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ὁδοῦ, ἔνθα αὐτὴ σχηματίζει μετὰ τῆς Oxford street, ἐτέρας μεγαλοπρεποῦς ὁδοῦ, κανονικώτατον ἀμφιθέατρον (cicus), οὗ τινος ἡ περιφέρεια ἀποτελεῖται ὑπὸ τῶν πολυτελεστέρων καταστημάτων. 'Εκεῖ τὰ πλήθη, αἱ λάμψεις, οἱ θάρυβοι, ἡ ποικιλία, ἡ καλλονή, ἡ ζωηρότης, ἡσαν ἀπεριγραπτα, ἐλαχίσταν ἐκπληκτικὴν ἐπίτασιν, ἀνέδιδον κατακτητικὸν θέλγητρον, πρὸ τοῦ ὅποιου πᾶσα ἀντίστασις ἦν ἀδύνατος. 'Απὸ τοῦ δημοκρατικοῦ θρόνου μου, ἔρριψε ἐν περιληπτικὸν βλέμμα ἐπὶ τοῦ ποικίλου ἔκεινου καὶ μεγαλοπρεποῦς θεάματος, καὶ χωρὶς νὰ διστάσω συνέλαβον τὴν πεποιθησίν ὅτι ἔκει ἐπρεπε νὰ θέσω γλυκὺν καὶ εὐάρεστον τέρμα εἰς τὴν ἐπὶ ὕραν διαρκέσασαν περιοδείαν μου διὰ τοῦ λεωφορείου.

Δέν ἔχασσα καιρὸν, καὶ ἐν ώδι στωμύλος σύντροφός μου, ἔσπειρτε τὰ τελευταῖα ῥητορικά του ἀνθη ἐπὶ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως, ἡρπασα δρμητικῶς τὸν δερμάτινον ἴμαντα ὅστις ἔξαρτώμενος ἀπὸ τῆς ὄσφυος του χρησιμεύει ως ἔρεισμα διὰ τὴν ἀσφαλῆ κατάθασιν, ἔθεσα εἰς τὴν παλαμήν του ἀμαξηλάτου ἔξαπεννον κερμάτιον, καὶ διὰ βιασίου ἀλματος ἐπανεῦρον τὸ ξυλόστρωτον ἔδαφος. Πλὴν μόλις ἐπέτυχον τὴν εὐεργετικὴν ταύτην ἀπαλλαγὴν, ἵδον ἀκούω ὅπισθέν μου διάπορον τὴν φρικαλέαν φωνὴν του χονδροειδοῦς Μέντορός μου:

— Hellow! φίλέ μου, φεύγεις;

— Ναϊ: καληνύκτα!

— Στάσου: ἔχεις γλυκόκαρδη; (sweetheart)

“Η παραδίξος αὐτὴν ἑρώτησις μ' ἔξεπληγεν. Εὔτυχῶς ζῶ ἥδη ἐν βορείῳ κλίματι, καὶ ἀκολουθῶ τὸ ἐμπόριον. Δύο λόγοι ἀκαταμάχητοι ὅπως ἀπαντήσω ἀνευ κινδύνου τῆς εἰλικρινείας μου δι' ἐνὸς Βρετανικωτάτου—”Οχι.

— “Οχι; ἐπανέλαβεν ὁ ἀνηλεής ἀμαξηλάτης ἀπελπιστικῶς, κοῖτα!

— Πλὴν ὑπόθεσον ὅτι ἔχω, εἴπον κεντηθείσης τῆς περιεργείας μου.

— “Ε! τότε ἔχεις αὐτὸν τὸ κλωνάρι· εἶναι τὸ Mistletoe· ὅμα τὸ βάθλης εἰς τὸ κεφάλι μιᾶς γυναικὸς, ἡμπορεῖς νὰ τὸ φιλήσῃς χωρὶς νὰ θυμώσῃ. Καὶ ἂς ἥναι καὶ ἡ πριγγιπέσσα Βεστρίκη.

Καὶ ῥίψας πρὸς ἐμὲ ἔνα συνεπτυγμένον κλῶνον θάμνου, ὃ ὑπήκοος τῆς Magna Carta, ἐμαστίγωνε λυσσαλέως τοὺς ἐππους του, τρέμων διὰ τὴν τελευταίαν ἀντισυνταγματικὴν φράσιν του.

Καὶ μόλις ταῦτα ἥδυνήθην· ἀκούσω, ἐκ μεμακρυσμένης ἀποστάσεως, τὴν καταδιωκτικὴν φωνὴν του, προφρουρούντων νουθετικῶς:

— Μὴ προφθάσῃ νὰ σὲ φιλήσῃ ἔκεινη, διότι χάνεις ἔνα ζευγάρι γάντια.

* *

Τὸ πλῆθος ἐν μέσῳ τοῦ ὄποιου ἔρριφθην, ἔπλεεν εἰς εὐθυμίαν, ἐκυλίστο εἰς τὴν φαιδρότητα, ἐμαίνετο ἔξι ἀγαλλιάσεως. Πρόσωπα παντὸς εἰδούς, πάσης ταξεως καὶ πάσης ἡλικίας, συνωθοῦντο πρὸς ἀλληλα, συνεκρούοντο μετὰ γελώτων, καὶ ἀπετέλουν μίαν πολυποίκιλον, πολύχρονον, κινητὴν, ἔμψυχον μάζαν, ἢν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κατέτεμον καὶ διασταυρούμενοι κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀμαζαι, ὡς ἡ ἀνεύσπλαγχνος τοῦ Ἀχιλλέως χείρ κατακρυματίζει καθὼν ἐκάστην Κυριακὴν τὸν ἥδυπαθη γαλακτοπλακοῦντα. “Ηξίζε νὰ μ' ἔβλεπετε κατὰ τὰς πρώτας στιγμὰς τῆς ἔκειτ περιπλανήσεως μου, ἀναποφάσιστον, ἔννεον, σφρεγδανιζόμενον ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέρους εἰς τὸ ἄλλο, ἀπὸ τῆς γωνίας ταύτης εἰς τὴν στήλην ἔκεινην, ἀπὸ τῆς μιᾶς θύρας κατὰ τῆς ἔλλης, καὶ ἔξι ἔκεινης τῆς ὀγληρᾶς συγκρούσεως ὑφιστάμενον ἐτέρων ποιητικωτέρων καὶ ἥδυπαθεστέρων. Πλὴν μετ' ὄλιγον ἔξοικειαθην πρὸς τὴν σατανικὴν ἔκεινην σκηνὴν, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν ταύτην ὀρείλω κατὰ μέρη μέρος εἰς Σὲ, φίλτατον Μή Χάνεσαι, καθότι τὸ ὄνομά Σου μ' ἔχρησιμευσεν ως σωστικὸν φίλτρον κατὰ τῆς ἔξαρτων σεως. Καὶ πλήρης εὐγνωμοσύνης πρὸς σὲ, ἐστηρίγμητο ἐπὶ τινος τιμήματος τοίχου, καὶ ἀφιέρωσε τὸ πνεῦμα μου ὅπως συνδυάσω χάριν τῶν εὑμενῶν στηλῶν σου, τὰς προηγηθείσας περιπετείας μου, πρὸς τὴν ἀντίληψιν τῆς τρικυμιώδους ἔκεινης σκηνῆς.

* *

“Οταν ἐπέστρεψα εἰς τὸν οἶκόν μου, ἦτον 8η τῆς ἐσπέρας. Μόλις εἰσῆλθον, κύματα γελώτων, φωνῶν, καὶ ἑτέρων ἀσυνήθων θορύβων, προσέβαλε τὰ ὄτα μου. Ετελεῖτο ἐν τῇ οἰκογενείᾳ «Christmas Eve». “Εσπευσα νὰ συμμετάσχω. Ή συμμετοχὴ τοῦ Μή Χάνεσαι θὰ τάβη χώραν ἐν τῇ προσεχεῖ μου.

Timeson.

ΤΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

‘Ο ἀντιπρόσωπος τῆς διοικήσεως τῶν ἐν Πειραιεῖ ταχυδρομικῶν ἀτμοπλοίων «Κεδιβίε» ἔχει τιμὴν νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ὅτι συνεπείᾳ τροποποιήσεων τοῦ δρομολογίου τῶν ἀτμοπλοίων της, οἱ λιμένες Θήρας, Τάνου, Χίου καὶ Καλλιπόλεως κατηργήθησαν, τὸ δέ νέον δρομολόγιον δρίσθη ως ἔξτης.

Τηρεσία τῆς ταχείας γραμμῆς μεταξὺ Ἀλεξανδρείας καὶ Κωνσταντινούπολεως διὰ Πειραιῶς καὶ Σμύρνης.

Διὰ τῶν ἀτμοπλοίων διὰ τάξεως.

Ἐθδομαδιαίκαι ἀναχωρήσεις ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ προσεγγίσεως εἰς Σμύρνην, Μιτυλήνην, καὶ Δαρδανέλλια ἐκάστην Παρασκευὴν ὥραν 2 μ. μ. ἀπὸ τῆς 15)27 δεδύοντος μηνὸς Ιανουαρίου. (Φθάνει εἰς Κων.) πολιν τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας).

Αναχωρήσεις ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀλεξανδρείαν κατ’ εὐθεῖαν ἐκαστον Σάββατον ὥραν 11 π. μ. ἀπὸ τῆς 23)4 ἐλευσομένου μηνὸς Φεβρουαρίου. (Διάρκεια τοῦ ταξειδίου δραὶ 48).

ΚΡΕΑΣ ΥΓΙΕΣ

ΕΝ ΤΗ ΑΓΟΡΑ τῇ μεγάλῃ εἰς τὸ Μέγα Κρεοπωλεῖον τῶν **Αδελφῶν Γυφτοπούλων** ἐκομίσθησαν ὑπὲρ τὰ τριακόσια, παχύτατα, ὑγιέστατα, νοστεμώτατα

ΑΡΝΙΑ ΕΚ ΣΤΥΛΙΔΟΣ

ΚΑΙ ΛΑΜΙΑΣ

!!! Τρέξατε διότι θὰ τελειώσουν !!!

ΠΕΡΡΟΥΚΕΣ ΔΙΑ ΧΟΡΟΥΣ ἐκόμισε παριστατάτας ὁ Κομμωτὴς τοῦ Θεάτρου

ΛΕΟΥΣΗΣ

(Οδὸς Σταδίου, ἀπέναντε τῷ βασιλικῷ Σταύλῳ.)

Τύπος «ΜΕΔΔΟΝΤΟΣ»